

Světlo na naší cestě životem

Světlo provází oslavu křesťanských svátků, ať už jsou to Vánoce, Velikonoce nebo památka zemřelých. Světlo provází také život křesťana od křtu až k modlitbě za zemřelé a slovům „a světlo věčné ať jim svítí“. Činnost, která může být zařazena v rámci bohoslužby svátku Uvedení Páně do chrámu, dává vyniknout právě této souvislosti. Ukazuje na světlo, které doprovází naši životní cestu s Ježíšem, nebo viděno z druhé strany, ukazuje na Ježíše, který je světlem na naší životní cestě. Konkrétní podobou tohoto světla pak jsou především svátosti, ve kterých se Ježíš zpřítomňuje, posvěcuje nás, obdarovává a zve k účasti na svém vykupitelském poslání: „V něm byl život a život byl světlo lidí.“ (J 1, 4) Bohoslužba tak rozvíjí jednotlivé momenty biblického příběhu v kontextu života a slaví skutečnost, že Ježíš je Světlem na naší cestě životem, která je cestou víry v něj.

Cílová skupina

společenství dětí a dospělých

Na vhodné místo v kostele, nejlépe před oltář, předem připravíme několik nižších stolků, na kterých budou dobře vidět svíce. Svíce nemusejí být pořízovány výhradně pro tuto příležitost. Mohou si je přinést lidé, kteří v nedávné době slavili některou ze svátostí a svíci mají doma..

Vstup

hudba: Klaus Gräske
český text: Eva Muroňová

1. Vstávej, vstávej, s námi vstávej. Jdeme hledat, kde je Boží dům.
Hmi
Jdeme hledat, kde je Boží dům. V jeho domě plném slávy každý místo
2. Vyjdi... 3. Tancuj... 4. Zpívej...

Steh auf, steh auf, steh mit uns auf
hudba: Klaus Gräske text: Franz Kett
© RPA-Verlag GmbH, www.rpa-verlag.de

Milé děti, milí rodiče,

právě jsme společně zpívali „Vstávej, vstávej, s námi vstávej, jdeme hledat, kde je Boží dům“. Právě o dnešním svátku Uvedení Páně do chrámu se to hodí více než kdy jindy. Připomíná nám to Marii a Josefa, kteří šli do jeruzalémského chrámu, aby – jak se tehdy říkalo – představili své narozené dítě Bohu a dali tak najevo, že si přejí, aby mu patřilo. Vám rodičům může tato událost připomenout chvíli, kdy jste přinesli své dítě do chrámu s prosbou, aby bylo pokřtěno, aby patřilo Pánu, a nám všem pak den, kdy jsme byli pokřtěni.

Začneme naši bohoslužbu znamením našeho Pána, kterým jsme byli v den našeho křtu označeni hned u vchodu do chrámu a v tomto znamení jsme se shromáždili v Boží lásce i dnes.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Pomůcky

- větší a menší stolky
- žluté, příp. bílé šátky
- sedm větších svíci
- postavička dítěte Ježíše
- větší svíce
- větší hliněná nádoba
- zápalky

Úkon kajícnosti

Ještě před nějakým časem – pro někoho je to pár let, pro někoho staršího je to pár desítek let a pro někoho ještě staršího je to už opravdu hodně dávno – nás do kostela nosili, vozili nebo vodili. Teď už chodíme po vlastních nohou a jsme tady „dobrovolně“. Otázka je ale: Jsme skutečně tady? Můžeme chvíli přemýšlet.

Kyrie

Dítě přinese nádobu a položí ji na na stolek před oltář.

Často sem přicházíme jako nádoby, které jsou prázdné a bez radosti. Říkáme si, možná by bylo lepší zůstat doma. Pane, smiluj se.

hudba: W. Menschick
liturgické texty

kánon

① F Dmi C F ② F Dmi C F
Ky - ri - e e - lei - son, Ky - ri - e e - lei - son,

③ F Dmi C F ④ F Dmi C F
Chri - ste e - lei - son, Ky - ri - e e - lei - son.

Kyrie eleison
hudba: W. Menschick
© W. Menschick

Často sem přicházíme a neseme si s sebou plno myšlenek. Říkáme si, co jsme nestihli, co se nepodařilo, co jsme nezvládli, co ještě musíme udělat. Pane, smiluj se.

Zpěv.

Často sem přicházíme a neseme si s sebou plno starostí, těžkostí, bolesti, pochybností nebo křivd. Pane, smiluj se.

Zpěv.

Často sem přicházíme a tíží náš naše svědomí. Říkáme si, že jsme jednali zle, mluvili zle, rozčilili se na druhé, lhali, nebo nepomohli. Pane, smiluj se.

Zpěv.

Všemohoucí, věčný Bože,

Tvůj jednorozený Syn se stal jedním z nás

a dnes si připomínáme jeho uvedení do chrámu.

Očisti naše myšlení a náš život,

abychom také my mohli být uvedeni před Tebe s čistým srdcem.

O to Tě prosíme skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

Čtení

Mal 3, 1–4

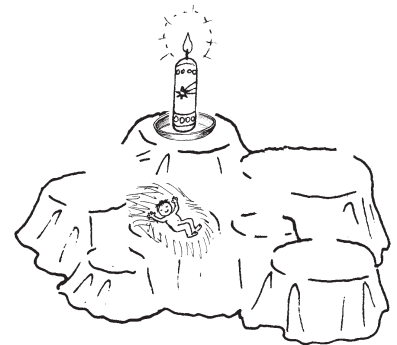
Toto praví Pán Bůh: „Hle, pošlu svého anděla, aby mi připravil cestu. Hned potom přijde do svého chrámu Panovník, jehož hledáte, a anděl smlouvy, po němž toužíte. Hle, přihází – praví Hospodin zástupů. Kdo však snese den

jeho příchodu, kdo obstojí, až se objeví? Vždyť je jako oheň, kterým se taví, jako rostlina valchářů! Usadí se, aby taval a tříbil stříbro, očistí syny Leviho a vytríbí je jako zlato a stříbro a potom zase budou obětovat Hospodinu ve spravedlnosti. Zase bude Hospodinu příjemná oběť Judy a Jeruzaléma jako za dávných dnů, jako za minulých let.“

Evangelium

L 2, 22–33 (35)

Když nadešel den očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli (Ježíše) do chrámu, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: „Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!“ Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařizováno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata. Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neužije smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha: „Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil přede všemi národy: světlo k osvícení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.“ Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: „On je ustanoven k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duší pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“ Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma. Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

Dvě děti přinesou postavičku dítěte Ježíše a větší svíci. Postavičku Ježíše položí na stolky před oltářem, pak zapálí svíci a postaví ji do nádoby.

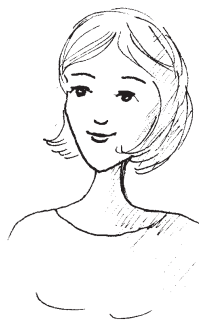
hudba: Franz Kett
český text: Eva Muroňová

D D G D D D A⁷ D

Člověkem stal ses, přicházíš k nám, člověkem stal ses, přicházíš k nám.

Du bist das Licht
hudba a text: Franz Kett
© RPA-Verlag GmbH, www.rpa-verlag.de

Ježíš je Světlem k osvícení národů, je Světlem, které nás chce provázet po celý život. Jeho blízkost je zvláštním způsobem zřetelná v jednotlivých svátostech. Vše začalo už při křtu a pokračuje dál. Budeme zapalovat svíce, které nám tyto svátosti připomenou, a stavět je na připravená místa.

Díky a prosby

Dopředu přicházejí jednotliví lidé se svícemi a po přečtení komentáře je odkládají na stolky před oltářem.

Dítě zapálí od velké svíce svíci odkazující na svátost křtu.

To je má křestní svíce. Její světlo se jmenuje „víra“. Když jsem byl(a) pokřtěn(á), dostali ji do rukou mí rodiče. Ježíš je tím Světlem. Jej mám následovat.

Jeden z rodičů

Kriste, naše Světlo, dej růst víře našich dětí.

Dej nám rodičům sílu, abychom jim byli dobrým příkladem.

hudba: Franz Kett
český text: Eva Muroňová

Ty jsi Svět - lo, svět - lo dá - váš. Ty jsi Svět - lo, svět - lo dá - váš.

Mladý muž zapálí od velké svíce svíci odkazující na svátost biřmování. Světlo této svíce se jmenuje „svědectví“ a připomíná, že jsme při slavení svátosti biřmování byli pomazáni Duchem svatým. Jeho oheň je láska, která koná dobro.

Mladá žena

Přijď, Duchu svatý, zapal v nás znovu oheň své lásky,

dej nám překonat zlé dobrým, a tak obnov zemi.

hudba: Franz Kett
český text: Eva Muroňová

Ty jsi Lás - ka, lás - ku dá - váš. Ty jsi Lás - ka, lás - ku dá - váš.

Dítě zapálí od velké svíce svíci, kterou drželo při svém prvním slavení svátosti eucharistie.

To je svíce, která hořela při mém prvním slavení svátosti eucharistie. Její světlo se jmenuje „společenství“ a znamená, že nás Ježíš zve ke svému stolu.

Katechetka

**Pane, probuď v dětech,
které se připravují na přijetí svátostí,
i v nás touhu po Tobě.**

**Dej, ať všichni, kteří lámou jeden chléb,
dokážou být také jedním společenstvím.**

hudba: Franz Kett
český text: Eva Muroňová

Ty jsi ten Chléb, co sy - tí nás. Ty jsi ten Chléb, co sy - tí nás.

Rodiče zapálí od velké svíce svíci odkazující na svátost smíření.
Zapalujeme svíci, jejíž světlo se jmenuje „smíření“. Při svátosti smíření hoří pod křížem. Doma ji často zapalujeme večer, protože její světlo přináší pokoj.

Rodiče
Pane,
Tvé světlo ať zažene hřích, nenávist a zlobu.
Naplně naše srdce svým světlem,
ať jsme připraveni ke smíření
a umíme udělat první krok.

hudba: Franz Kett
český text: Eva Muroňová

D D G D D D A⁷ D

Ty jsi Po - koj, po - koj dá - váš. Ty jsi Po - koj, po - koj dá - váš.

Manželka zapálí od velké svíce svíci odkazující na svátost manželství.
To je naše svatební svíce. Její světlo se jmenuje „láska“. Stála na oltáři, když jsme si před Bohem slíbili: „Odevzdávám se ti a přijímám tě a ponesu s tebou všechno dobré a zlé.“

Manžel
Pane,
ve Tvém světle nalézáme jeden druhého.
Zapaluj v nás každý den nově plamen lásky,
abychom si vzájemně naslouchali,
abychom našli jeden pro druhého správné slovo,
abychom se vzájemně nesli a byli jeden druhému světlem.
Všem, jejichž manželství ochladlo, dopřej, aby opět našli lásku, úctu
a věrnost.

hudba: Franz Kett
český text: Eva Muroňová

D D G D D D A⁷ D

Ty jsi Ces - ta, pro - vá - zíš nás. Ty jsi Ces - ta, pro - vá - zíš nás.

Kněz zapálí od velké svíce svíci odkazující na svátost kněžství.
To je prmiční svíce. Její světlo se jmenuje „služba“. Kristus, dobrý pastýř, nám dal příklad a svěřil nám službu pro společenství věřících.

Pane,
posiluj v nás lásku
ve službě bratřím a sestrám.
Dopřej nám napodobit v životě,
co uskutečňujeme při slavení eucharistie.

hudba: Franz Kett
český text: Eva Muroňová

D D G D D D A⁷ D

Ty nám dve - ře o - te - ví - ráš. Ty nám dve - ře o - te - ví - ráš.

Otec zapálí od velké svíce svíci odkazující na svátost pomazání nemocných.

Zapalují svíci umírajících. Její světlo se jmenuje „naděje“. Zapálili jsme ji ve velké nouzi, a když u nás zemřel blízký člověk.

Matka

**Pane, jsi Světlo, které nikdy nezhasne
a které vrací nemocným zdraví a chuť do života.**

**Buď blízko umírajícím, aby se s Tebou skrze smrt zrodili k novému životu
a mohli Tě spatřit ve Tvé slávě.**

hudba: Franz Kett
český text: Eva Muroňová

Ty jsi Ži - vot, ži - vot dá - váš. Ty jsi Ži - vot, ži - vot dá - váš.

Požehnání svíci a průvod

Kněz obvyklým způsobem požehná svíce, a pokud je to možné, následuje průvod. Je vhodné, aby se při něm nesla postavička dítěte Ježíše a velká svíce.

hudba: Winfried Huyer-May
český text: Eva Muroňová

At' na vse temné ve mně Tvé světlo dopa - dá. At' obsto - jím ve
zkouškách, kte - ré ne - zvlá - dám. A s na - dě - jí a ví - rou,
kte - rá vy - tr - vá, mě ve chví - li posled - ní obejmě lás - ka Tvá.

Meines Herzens Dunkel
hudba a text: Winfried Huyer-May
© Grüner Ordner St.Jakobus, Nr. 003

Bohoslužba může pokračovat obvyklým způsobem, nebo se zakončí společnou modlitbou Otče náš a požehnáním.